

רשומות

הצעות חוק

24 באוגוסט 1987

1848

כ"ט באב התשמ"ז

צמד

322	.	.	.	חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה (תיקון מס' 8), התשמ"ז-1987
324	.	.	.	חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ז-1987

חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה (תיקון מס' 8),

התשמ"ז—1987 [77]

תיקון סעיף 4 בסעיף 4 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל—1970 (להלן — החוק העיקרי), אחרי "8" יבוא "16" ואחרי "35" יבוא "36, 37".

תיקון סעיף 5 בסעיף 5 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא :

"(ד) בסעיף זה, "נכות" — איבוד הכושר לפעול לפעולה רגילה, בין גופנית ובין שכלית, או פחיתתו של כושר זה, שבאו לנפגע כתוצאה של אחת מאלה שארעו עקב פגיעת איבה :

(1) מחלה ;

(2) החמרת מחלה ;

(3) חבלה."

דברי הסבר

מחדש של נפגע איבה מדי ששה חדשים, לקביעת שינויים בדרגת נכותו. כמו כן מוצע לקבוע את ההוראות שיחולו לענין הוצאות בדיקתו החדשה של הנכה.

סעיף 2 סעיף 5 לחוק העיקרי קובע לאמור :

"קביעת דרגת נכות"

5. (א) רופא או ועדה רפואית שנתמנו לענין סעיף 61 לחוק הביטוח יקבעו את דרגת הנכות לפי המבחנים והכללים שהותקנו על-פי סעיף 10 (ב) לחוק הנכים, בהיאומים ובשינויים שקבע שר העבודה והרווחה בתקנות.

(ב) הרואה עצמו נפגע בהחלטה של רופא או של ועדה רפואית רשאי לערור עליה לפני הועדה הרפואית לעררים שנתמנתה לענין סעיף 64 לחוק הביטוח.

(ג) ההסדרים לקביעת דרגת נכות כאמור בסעיפים 62, 63 ו-65 וכן תנאי הגשת ערר כאמור בסעיף 64 ותנאי הגשת ערעור כאמור בסעיף 64 לחוק הביטוח והתקנות לפי סעיפים אלה, יחולו בשינויים המחוייבים על קביעת דרגת נכות לפי חוק זה."

מוצע כי לשם הסרת הספק, יובהר שהמדובר בנכות שנגרמה עקב פגיעת איבה וכתוצאה ממנה.

סעיף 1 סעיף 4 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל—1970 (להלן — החוק העיקרי), קובע לאמור :

"תגמול לנכה"

4. נקבעה לנפגע דרגת נכות כאמור בסעיף 5, יהיה זכאי לתגמול והוראות סעיפים 5, 6, 7, 8, 17, 18 (ד) ו-18 (ה), 20, 22, 35, 36, 37, 39, 40, 42 ו-44 לחוק הנכים יחולו עליו, בשינויים המחוייבים."

מוצע להחיל לענין נפגע איבה שנעשה נכה הוראות נוספות בחוק הנכים, על אלה שפורטו בסעיף 4 ואלה הם :

סעיף 16, שענינו עיכוב תגמול של נכה ששולמו לו כספים למעלה מן התגמול המגיע לו ;

סעיף 36, שענינו בחירה בין זכויות לפי חוק הנכים לבין זכויות לפי חוק שירות המדינה (גמלאות), התש"י—1955 ;

סעיף 37, שענינו בדיקות רפואיות חדשות לנכה.

מוצע להשוות את מצבו של נפגע שנעשה נכה למצבם של בני משפחת נפגע שנפטר, לענין זכות הבחירה בין גמלאות לפי חוקים שונים, ולאפשר בדיקה

1 ס"ח התש"ל, עמ' 126; התשמ"ב, עמ' 268.

3. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "ר-32" יבוא "32, 32 א ו-33א". תיקון סעיף 7
4. סעיף 7א לזוהק העיקרי – בטל. תיקון סעיף 7א
5. בסעיף 9 (1) לחוק העיקרי, במקום "עד 7א" יבוא "עד 7". תיקון סעיף 9
6. בסעיף 15 לחוק העיקרי, אחרי "סימנים א' וב'" יבוא "למעט סעיף 137א". תיקון סעיף 15
7. בן משפחה של נפגע שנפטר לפני פרומו של חוק זה וישעה שנפטר היה מתחת לגיל 14, יהיה זכאי לתגמול לפי החוק העיקרי החל מיום פרומו של חוק זה. תחילה

דברי הסבר

החלים על בני משפחה שתוק משפחות היילים חל עליהם;

(3) השתתפות במימון הוצאות לצרכים מיוחדים של בן משפחה כתוצאה ישירה ממותו של הנפגע, לפי כללים, מבחנים ולתקופות שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות.

בהתאם לסעיף 7א לחוק העיקרי, בני משפחה של נפגע איבה שנפטר כתוצאה מפגיעת איבה, בהיותו מתחת לגיל 14 – זכאים לתגמול מלא רק החל במועד שבו היה הנפטר מגיע לגיל זה, אילו נשאר בחיים. עד למועד האמור זכאים בני המשפחה רק לחלק מהתגמולים הניתנים לבני משפחת נפגע שנפטר בהיותו למעלה מגיל 14.

מוצע לבטל את סעיף 7א, ולהביא בכך להשוואה מלאה של זכויות הורים ששכלו ילדים מתחת לגיל 14 לאלה של הורים ששכלו ילדים מעל לגיל 14.

ביטולו המוצע של סעיף 7א מחייב את ביטול איזכורו בסעיף 9 (1) לחוק העיקרי.

סעיף 6 סעיף 15 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"תחולת חוק הביטוח

15. פרק ג, סימנים א' ו-ב' לפרק ז' וסעיפים 196, 197 ו-198 לחוק הביטוח התקנות לפיהם יחולו לענין חוק זה, בשינויים המחוייבים."

מוצע שתחולתו של סימן ב' לפרק ז' של חוק הביטוח הלאומי תהיה למעט סעיף 137א שבו, הקובע דין יתרות גימלה המגיעות לזכאי שנפטר, בהתאם לכללים הקבועים בחוק הביטוח הלאומי.

החלתם על החוק העיקרי של סעיף 32א לחוק משפחות היילים (בהצעת חוק זו) וסעיף 39א לחוק הנכים (בתיקון מס' 7 לחוק העיקרי) מייטרת את החלת הוראות סעיף 137א לחוק הביטוח הלאומי.

סעיף 3 סעיף 7 לחוק העיקרי קובע לאמור:

"תגמול לבן משפחה

7. גרמה פגיעת איבה למותו של הנפגע, יהיו בני המשפחה זכאים לתגמול, והוראות סעיפים 7, 8, 8א, 9, 9א, 10, 10א, 11, 12, 12א, 13, 13א, 13ב, 13ג, 14, 14א, 15, 17, 18, 21ב, 22, 24, 25ב, 29, 29א, 29ג, 30 ו-32 לחוק משפחות היילים יחולו עליהם, בשינויים המחוייבים."

מוצע להחיל לזנבין בן משפחה של נפגע איבה הוראות נוספות בחוק משפחות היילים, על אלה שפורטו בסעיף 7, ואלה הם:

סעיף 32א, שענינו דין יתרות התגמולים המגיעים לבן משפחה שנפטר.

סעיף 33א, שענינו חובת העסקתו של בן משפחה לאחר הגיעו לגיל פרישה.

סעיפים 4 ו-5 בסעיף 7א לחוק העיקרי נאמר:

"נפטר מתחת לגיל 14

7א. על אף האמור בסעיף 7, אם היה הנפגע מתחת לגיל 14 כשנפטר, יהיו בני המשפחה זכאים לתגמול לפי חוק זה רק מהמועד שבו היה הנפטר מגיע לגיל 14 אילו נשאר בחיים, לפי תנאי הוצאות שיהיו בתוקף באותו מועד; עד למועד האמור יהיו זכאים לאלה בלבד:

- (1) השתתפות בהוצאות אבל, אזכרה והנצחה, לפי הכללים החלים על בני משפחה שתוק משפחות היילים חל עליהם;
- (2) השתתפות בהוצאות לטיפול רפואי ונפשי שבו המשפחה נזקק לו כתוצאה ישירה ממותו של הנפגע, לפי הכללים

[78] חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ז-1987

1. בהוק זה — הנדרות
- "הסכם קיבוצי" — כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, לרבות צו הרחבה כמשמעותו בחוק האמור ולרבות הסדר קיבוצי; "השר" — שר העבודה והרווחה.
2. (א) לא יפלה מעביד בין עובדיו מחמת מינם, מחמת היותם נשואים, או מחמת היותם הורים, בכל אחד מאלה:
- (1) קבלה לעבודה;
 - (2) תנאי עבודה;
 - (3) קידום בעבודה;
 - (4) הכשרה או השתלמות מקצועית;
 - (5) פיטורים.
- (ב) לענין סעיף קטן (א) רואים כהפליה גם קביעת תנאים שלא ממין הענין בגורמים המגויים בו.
- (ג) אין רואים הפליה לפי סעיף זה כאשר היא באה מחמת אופיו או מהותו של התפקיד.
3. (א) זכות שנקבעה לעובדת בחוק, בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה בקשר להריון, לשמירת הריון, לפריון, ללידה או להנקה, אין בה הפליה. שמירת זכויות

דברי הסבר

- הצעת החוק באה לעגן בחקיקה את שוויון ההזדמנויות בעבודה ולאסור הפליה מחמת מינו של העובד, היותו נשוי או היותו הורה.
- הצעת החוק מושתתת על העקרונות הבאים:
- א. תיאסר הפליה בקבלה לעבודה, בתנאי העבודה, בקידום בעבודה, בהכשרה או בהשתלמות מקצועית וכן בפיטורים.
 - ב. ההפליה האסורה בהתאם להצעת החוק מתייחסת למין, מצב משפחתי או הורות. כמו כן כוענקה הגנה נגד התנכלות המעביד לגבי מי שהתלונן וכן ניתנת הגנה מפני הטרדה מינית.
 - ג. החוק המוצע בא להעניק זכויות הורים הקיימות בחקיקה ובהסכמים קיבוציים לכל אחד משני בני-הזוג באופן שכל אחד מהם יוכל לשאת באחריות לטיפול בילדים.
 - ד. החוק שומר על זכויות נשים הנובעות מהשוני
- הביולוגי הקיים בין שני המינים. זכויות אלה מתייחסות להריון, שמירת הריון, פריון, לידה או הנקה.
- ה. העיקרון הבסיסי של הצעת החוק מבוסס על יצירת שוויון הזדמנויות בעבודה. לפיכך נשמרו בהצעה זכויות היתר של הנשים העובדות שנקבעו בחקיקה, בהסכמים קיבוציים או בחוזה עבודה. זכויות יתר כאלה לא יחשבו כהפליה על פי החוק.
- ו. החוק קובע, לצורך אכיפתו, הוראות הן בענינים אזרחיים והן בענינים פליליים. במסגרת הסעדים והתרופות האזרחיים נכללת אפשרות של פסיקת פיצויים בשל הפליה גם על נזק שאינו נזק ממון. כמו כן נכללת ההצעה אפשרות של אכיפת יחסי עבודה על ידי חיוב לקבל לעבודה או ביטול פיטורים שנעשו מחמת הפליה.
- ז. עוד מוצע כי זכות התביעה תינתן לא רק לעובד שנפגע אלא גם לארגון העובדים הייצוגי במקום העבודה.

1 ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

- (ב) אין בחוק זה כדי לגרוע מזכות יתר המוענקת לעובדת לפי חוק, לפי הסכם קיבוצי או לפי חוזה עבודה, ואין רואים זכות כזו כהפליה.
4. (א) זכאית עובדת, על-פי הוראה בהסכם קיבוצי, להעדר מהעבודה בשל מחלת ילדה, תהא זכות זו נתונה גם לעובד המועסק במקום עבודה שבו חלה הוראה כאמור, אם נתקיים בו אחד מאלה:
 (1) בת זוגו היא עובדת ולא נעדרה מעבודתה באותם ימי המחלה של הילד;
 (2) הילד נמצא בהזקתו הבלעדית.
- (ב) השר רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, לקבוע בתקנות הוראות משלימות לענין סעיף זה ובין היתר הוראות בדבר חובת מסירת הודעות למעביד מאת בני זוג או אחד מהם.
5. לשם תיקון הפליה האסורה לפי סעיף 2 (א) (2) לא יהא מעביד רשאי לגרוע מזכויותיו של עובד או לשנות את מצבו לרעה.
6. רואים כהפליה לפי סעיף 2 (א) גם אם היא נעשתה מחמת תלונה או תביעה של עובד לענין חוק זה או מחמת שסייע לעובד אחר בהליך לפי חוק זה.
7. רואים כהפליה לפי סעיף 2 (א) גם אם היא נעשתה מחמת סירובו של עובד להיענות להצעה או התנגדותו למעשה בעלי אופי מיני שנעשו בידי המעביד או בידי מי שממונה, במישרין או בעקיפין, על העובד.
8. מעביד לא יפרסם מודעה בדבר הצעת עבודה שיש בה משום הפליה לפי סעיף 2 (א).
9. בתובענה של עובד בשל סירוב לקבלו לעבודה או בשל פיטוריו, שהיו לכאורה בניגוד לסעיף 2 (א), יחול על המעביד נטל ההוכחה שהסירוב או הפיטורין היו שלא בניגוד לסעיף 2 (א).
10. לבית-דין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אורזי בשל הפרת הוראות חוק זה.
11. (א) בתובענה בשל הפרת הוראות חוק זה יהיה בית-הדין לעבודה רשאי —
 (1) לפסוק פיצויים אף אם לא נגרם נזק של ממש;
 (2) לפסוק פיצויים בסכום שלא יעלה על השכר הממוצע החדשי כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968,² הקיים ביום מתן פסק הדין, כפול עשרים וארבע.
 (ב) בתובענה של עובד בקשר להפליה לפי חוק זה, שענינה קבלתו לעבודה או פיטוריו, רשאי בית-הדין לעבודה לצוות, על אף האמור בסעיף 3 (2) לחוק החוזים (ויזופות בשל הפרת חוזה), התשל"א—1970,³ אם ראה שהענקת פיצויים בלבד לא תהא

2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108.
 3 ס"ח התשל"א, עמ' 16.

צודקת בגסיבות הענין — על קבלת העובד לעבודה או על ביטול הפיטורים; בבואו להוציא צו כאמור יביא בית־הדין בחשבון את השפעת הצו על יחסי העבודה במקום העבודה ועל האפשרות שעובד אחר יפגע.

(ג) בתובענה של עובד בקשר להפליה לפי חוק זה שענינה אינו כאמור בסעיף קטן (ב), לא יהא בית־הדין לעבודה רשאי ליתן פסק דין שיש בו צו עשה או צו מניעה.

12. קבע בית־הדין לעבודה בתובענה של עובד בשל הפרת הוראות חוק זה, כי מגיעים לעובד הפרשי שכר עבודה יהיה המרעד לתשלומם לא יאוחר מהיום התשיעי שלאחר יום מתן פסק הדין, ויראו אותם לענין חוק הגנת השכר, התשי"ח—1958⁴, כשכר עבודה מולן החל ביום התשיעי כאמור.

שכר מוין

13. תובענות בשל הפרת הוראות חוק זה יכול שיוגשו בידי העובד, או בידי ארגון העובדים היציג באותו מקום עבודה, ובאין ארגון עובדים כאמור — בידי ארגון העובדים שהעובד חבר בו.

זכות תביעה

14. בתובענות בשל הפרת הוראות חוק זה —

זכות התערבות
בהליכים

(1) רשאי ארגון עובדים או ארגון מעבידים שהוא צד להסכם קיבוצי להתייצב בכל הליך שלפני בית־הדין לעבודה שבו נתון אותו הסכם קיבוצי לפירוש, ולהשמיע בו את טענותיו;

(2) רשאי בית־הדין לעבודה לתת לארגון העוסק בזכויות נשים להשמיע את דברו, בדרך שיוזר, אף שאינו צד לתובענה.

15. לא יוקם בית־הדין לעבודה לתובענה בשל הפרת הוראות חוק זה שהוגשה לאחר שחלפו ששה חדשים מיום שנוצרה העילה.

התיישנות

16. העובר על הוראת סעיפים 2, 6, 7 או 8, דינו — קנס 5000 שקלים חדשים.

עונשין

17. נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר־בני־אדם, רואים כאחראי לה גם כל שותף — למעט שותף מוגבל — או פקיד אחראי של אותו חבר, ואפשר להביאו לדין כאילו הוא עבר את העבירה, אם לא הייתה שהעבירה נעברה שלא בידיעתו או שנקט כל האמצעים הנאותים למניעתה.

אחריות אישית
בעבירות של
חבר־בני־אדם

18. לענין חוק זה דין המדינה כמעביד כדין כל מעביד אחר.

דין המדינה

19. (א) השר ימנה מפקחים לענין חוק זה.

מפקחים

(ב) לשם ביצוע תפקידיו לפי חוק זה רשאי מפקח —

(1) לדרוש מכל מעביד או מכל מי שזקוק לעובד ומכל מנהל שהם מעסיקים או מכל אדם אחר הנוגע בדבר, להמציא לו כל מדע שבחידו הדרוש לו;

(2) לאחר מתן הודעה מוקדמת — להיכנס לכל מקום עבודה ולחקור את הבעלים, המנהלים וכל אדם אחר הנוגע בדבר שבאותו מקום, ולברוק את המסמכים הנוגעים לעובדים באותו מקום.

4 סי"ח התשי"ח, עמ' 86.

(ג) מפקח רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו ותודיעותיו של מי שהוא חקר על פי סעיף זה, ודין פרוטוקול שנרשם כאמור כדין הודעה שנרשמה בהתאם לסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) 5, וסעיף 3 לפקודת האמורה יחול עליו.

(ד) לענין סעיף קטן (ב), אין אדם חייב למסור ראייה העשויה להפלילו.

20. (א) השר ימנה מועצה ציבורית (להלן — המועצה) שחבריה יהיו:

מועצה ציבורית

- (1) נציגים של משרדי הממשלה שיקבעם השר;
- (2) נציגי עובדים — לאחר התייעצות בארגון עובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה;
- (3) נציגי מעבידים — לאחר התייעצות בארגונים ארציים יציגים של מעבידים שלדעת השר הם נוגעים בדבר;
- (4) נציגי ציבור אחרים שלדעת השר הם נוגעים בדבר.

(ב) השר או מי שהוא מינה לכך יהיה יושב ראש המועצה.

(ג) השר יקבע בתקנות את תקופת כהונתה של המועצה, סדרי עבודתה ומספר חבריה, ובלבד שמספר הנציגים של משרדי הממשלה יהיה שלוש עשיריות מחברי המועצה, וכך יהיה מספרם של נציגי העובדים ונציגי המעבידים, ומספר נציגי הציבור יהיה עשירית מחברי המועצה.

(ד) התפטר חבר המועצה, נפטר או נבצר ממנו, דרך קבע, למלא את תפקידו, ימנה השר אדם אחר במקומו ליתרת תקופת כהונתו, לאחר התייעצות בגוף שהמליץ על אותו חבר המועצה.

21. תפקיד המועצה לייעץ לשר בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה וכן בכל ענין הנוגע —

תפקידי המועצה

- (1) לטיפול תודעה ציבורית בכל הקשור לשוויון ההזדמנויות בעבודה;
- (2) ליצירת תנאים והכנת שירותים כדי להקל על נשים את היציאה לעבודה;
- (3) לשוויון ההזדמנויות בקידום בעבודה ובשליחה להכשרה מקצועית של עובדים ועובדות במקום העבודה;
- (4) לפרסום מידע בכל ענין שבתחום תפקידה של המועצה.

22. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

(ב) השר רשאי, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, לקבוע בתקנות הוראות בדבר אי-תחולתן של הוראות חוק זה, כולן או חלקן, על מעביד המעסיק עובדים במספר שאינו עולה על הקבוע בתקנות.

23. בסעיף 7 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג—1963⁶ —

תיקון חוק פיצויי פיטורים

- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "התפטרות של הורח";
- (2) האמור בו יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) התפטר עובד תוך תשעה חדשים מיום שנולד לו ילד, כדי לטפל בו — יראו לענין חוק זה את התפטרותו כפיטורים, והוא הדין בעובד שקיבל

5 חוקי א"י, כרך א', עמ' 439.
6 ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.

לאימוץ ילד, לבדו או יחד עם אשתו, והתפטר לפני שמלאו לילד תשעה חודשים כדי לטפל בו, ובלבד שניתן צו אימוץ בין לפני התפטרותו ובין לאחריה, והכל אם נתקיים בעובד אחד מאלה:

- (1) אשתו של העובד הועסקה כעובדת במשך ששה חודשים רצופים לפחות בסמוך לפני יום התפטרותו; לענין זה יראו כעבודה גם תקופת הפסקה בעבודה שבה נמשכים יחסי עובד ומעביד;
- (2) הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית.

(ג) התפטר אחד מבני זוג כאמור בסעיף קטן (א) או (ב) לפי הענין, לא יחולו הוראות סעיף זה על בן הזוג השני.

(ד) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, הוראות משלימות לענין סעיף זה ובין היתר הוראות בדבר חובת מסירת הודעות למעביד מאת בני-זוג או אחד מהם.

24. בחוק עבודת נשים, התשי"ד—1954 —

תיקון חוק
עבודת נשים

(1) בסעיף 6א, אחרי "ובסעיף 7 (ד)" יבוא "ו-(17)";

(2) בסעיף 7, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(17) הוראות סעיף קטן (ד) יחולו, בשינויים המתוייבים, על עובד שעבד אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה לפחות עשרים וארבעה חודשים רצופים עד ליום הולדת ילדו, ובלבד שנתקיים בו אחד מאלה:

- (1) אשתו הועסקה כעובדת במשך שלושה חודשים רצופים לפחות בסמוך לפני תחילת העדרותו מהעבודה בהתאם להוראות סעיף קטן (ד); לענין הישוב תקופת העבודה הרצופה כאמור בסעיף קטן (ד) ובסעיף קטן זה, יראו כעבודה גם תקופת הפסקה בעבודה שבה נמשכים יחסי עובד ומעביד;
- (2) הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית.

(2ד) נעדר אחד מבני-זוג מן העבודה כאמור בסעיף קטן (ד) או (17), לפי הענין, לא יחולו הוראות אותם סעיפים קטנים על בן-הזוג השני.

(3ד) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, הוראות משלימות לענין סעיפים קטנים (ד), (17) ו-(2ד), ובין היתר הוראות בדבר חובת מסירת הודעות למעביד מאת בני-זוג או אחד מהם.

25. בחוק בית-הדין לעבודה, התשכ"ט—1969, בתוספת השנייה, בסופה יבוא: "חוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ז—1987".

תיקון חוק
בית-הדין לעבודה

26. חוק הזדמנות שווה בתעסוקה, התשמ"א—1981 — בטל.

ביטול

27. תחילתו של חוק זה ביום.....

תחילה

7 ס"ח התשי"ד, עמ' 154.
8 ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.
9 ס"ח התשמ"א, עמ' 285.

חברי הכנסת: שולמית אלזני, שרה גוריון,
רן כהן, אורה גביר

הצעות חוק 1848, כ"א באב התשמ"ז, 24.8.1987

נדפס בדפוס הממשלה, ירושלים

ISSN 0334 — 3030

328

המזכיר 60 אגרות